

Faderhusets holdning ligger ganske langt fra det kristne kærlighedsbudskab

Snarere udstråler den glæden ved at sparke på den der ligger ned. På deres hjemmeside skriver de om de unges ejendom, fx lydudstyr, som politiet har pålagt dem at opbevare: "Det er muligt at få udleveret personlige ejendele mod forevisning af bilag på købet af genstanden. Der vil blive påregnet administrationsgebyr og forsendelse. Send et brev ... med en beskrivelse af den savnede genstand, kopi af købskvitteringen, navn, postadresse og e-mail eller tlf.nr". Faderhuset glæder sig også til at fortsætte sit korstog mod andre grupper, der ligesom Ungerens brugere er dæmonbesatte. Først på listen står de homoseksuelle. *Jeppé Kabell* studerer kristne højregrupper på RUC og var med ved deres stærkt bevogtede gudstjeneste.

Læs hans referat på www.mrkab.com

En bog om "AC" - en prøveklud, og hans familie

I *Glostrupsagen* blev den strengeste del af dansk terrorlov brugt for første gang. Det fik betydning for AC, og især for hans familie (hans sag kørte i Bosnien, men blev også forberedt herhjemme). I bogen siger hans danske forsvarsadvokat i et interview at dansk ret gav politiet særlig frie tøjler i efterforskningen og pålagde forsvarerne særlige restriktioner fordi man skulle prøve rammerne for en ny praksis. (Til gengæld var der strenge krav til bevisførelse i retssagen.) AC sad fængslet i et andet land og er statsborger i et tredje (*Tyrkiet*), hvilket gav sine egne problemer, bl.a. et slemt bureaukrati omkring den smule kontakt med AC der var tilladt. Det er en del af baggrunden for bogens skildring af AC's familie og deres liv. Forældrene sætter en stor ære i at tilpasse sig i Danmark, og give deres børn bedre muligheder end de selv har haft. Det gør helt ondt at læse om deres angst og afmagt. Oveni alt andet har de oplevet total usikkerhed om deres rettigheder og om hvad der lå bag henvendelserne fra politiet. Man har åbenbart ikke forsøgt eller villet forklare dem noget. Forfatteren har stillet spørgsmål til politiet om deres fremgangsmåde men svarene var sparsomme. Vi får dog at vide at AC's lillesøster, den gang 18 år, blev brugt som tolk "om praktiske ting" og at retten til tolk ikke stod klart for familien. Det blev til en ekstra byrde for søsteren, som to gange blev indlagt efter selvmordsforsøg.

Bogen tager ingen stilling til skyldspørgsmålet. Derimod kommer AC selv til orde om hvad der skete, om forholdene i fængslet og om bosnisk retsvæsen.

Hanne Meister: "Rundtom en terrormistænkt" kan lånes på biblioteket.

Ingen CIA-terrorister til Italien

Nogle navngivne CIA-agenter er blevet krævet udleveret til retsforfølgelse af en italiensk dommer, men Bush-administrationen nægter. Agenterne er mistænkt for at have kidnappet en egyptisk imam på åben gade i Milano og ført ham til Egypten, hvor han blev tortureret.

Human Rights Watch beder samtidig Bush om oplysninger om 16 navngivne mænd, der forsvandt efter tilbageholdelse i CIA-fængsler. *Dagbladet Arbejderen* 1/3.

Endelig amerikansk succes i Irak eller det store olierøveri

Marionetregeringen i Irak har godkendt den ny olielov, skrevet sammen med amerikanerne (på engelsk!). Den blev forberedt i det skjulte og udenom parlamentet. Vores medier har fremhævet den som fredsfremmende, eftersom den indholder et nationalt olieråd, til at fordele oliens velsignelser i de tre folkegrupper. I virkeligheden er loven uklar mht. rådets kompetence over regionerne, og lægger snarere op til strid i nuværende situation. Men med eller uden råd får Irak meget lidt ud af det. USA's kup er de udenlandske selskabers stilling. "Big Oil" får adgang til olien på langsigtede kontrakter, med meget høj fortjeneste, som andre olieproducerende lande ikke tilbyder.

Selskaberne kan sidde med i rådet, hvilket er UHØRT. Der er ingen pligt til at investere profitten i Irak, bidrage til teknisk udvikling eller bruge irakisk arbejdskraft. Der er tænkt på fremtiden (selskabernes), kontrakterne skal løbe på op til 35 år, og endnu ikke udnyttede + endnu ikke opdagede oliekloder ER med. Og et land der ikke bestemmer over sin olie, kan ikke føre oliepolitik, fx samarbejde med andre lande efter eget valg. Hvis den lov kommer til at virke har USA fuldført sin mission.

www.informationclearinghouse.info/article17193.htm

Oliearbejdernes Fagforening i det sydlige Irak blev grundlagt efter okkupationen 2003.

Sammen med irakiske olieeksperter kræver den vedtagelsen i parlamentet udsat indtil landet er uafhængigt. Vedtagelsen er sat til marts, og den forventes at være et gummistempel. www.basraoilunion.org

Free Trade - Fair Trade? At fri handel skulle være retfærdig handel er en myte.

Friheden består i uhindret adgang til det andet lands marked. Det betyder at et stærkt land kan udkonkurrere et svagt lands egen produktion, mens det svage lands varer ofte kun er attraktive for dets egen befolkning. Ikke underligt at det er rige lande der presser "frie" handelsaftaler ned over ulandene. Man ser også grellere resultater. Fx en frihandelsaftale fra 2001, hvor USA lovede Jordan at aftalen ville "hæve levestandarden", og krav på respekt for internationale LO-krav endda blev indskrevet. Den bidrog til udviklingen af en fjernt liggende "industriby", hvor importerede arbejdere fra endnu fattigere lande end Jordan slave-knokler helt udenfor lov og ret. Jordanerne ville ikke arbejde på de givne vilkår, og jordanske investorer stod ikke i kø til dén forretning, så derfor kom 90% af ejerskabet på udenlandske kapitalstærke hænder.

Men frihandelsaftalen beskyttede alligevel de transnationale selskaber mod told- og andre afgifter, og derfor kan profitten uhindret forsvinde ud af Jordan. Sådan er det!

Læs *The Nation*, 25.december 2006.

EPA, den frihandelsaftale EU vil have med Afrika, Caribien + nogle Stillehavsøer, nogle af verdens fattigste lande, er af samme skuffe. Den vil gavne multinationale selskaber, give os europæer billige varer og gode ulandenes mellemliggende og vest-snobbede elite. For de fattige kan der kun blive værre. Læs mere på: www.sydafrika.dk